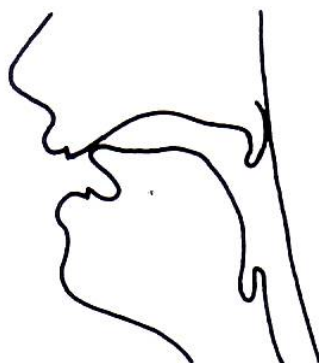
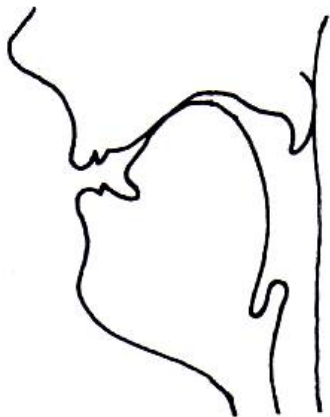

Η λέξη «αγκύλη»

A. Πριν τελειώσει η προφορά του πρώτου φωνήεντος [a], η (1) _____ (2) _____-ώνει, έτσι ώστε ο αέρας μπορεί να περάσει από (3) _____ (4) _____ . Αμέσως, η (5) _____ της γλώσσας εφάπτεται πλήρως με τον (6) _____ εμποδίζοντας έτσι την έξοδο του αέρα από τη(ν) (7) _____ (8) _____. Οι φωνητικές χορδές (9) _____. Ακούγεται το σύμφωνο (10) _____.

B. Αμέσως η υπερώα (11) _____ επιτρέποντας στον αέρα να βγει από (12) _____ (13) _____ (14) _____. Η (15) _____ της (16) _____ συνεχίζει να δημιουργεί απόλυτο (17) _____ συμπιέζοντας έτσι τον αέρα, ο οποίος, μόλις η γλώσσα χαλαρώσει, απελευθερώνεται προκαλώντας έναν ήχο σαν μια μικρή (18) « _____ »(18). Οι φωνητικές χορδές (19) _____. Ακούγεται το σύμφωνο (20) _____.

Γ. Μετά την προφορά του [i] η άκρη της (21) _____ αγγίζει το (22) _____ (23) _____. Ο αέρας εκτονώνεται από τα (24) _____. Ακούγεται το σύμφωνο (25) _____.

